

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 70/11
26.10.2011. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Б.М, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 610/11 од 05.10.2011. године, подигнутом против правноснажних решења Основног суда у Ваљеву К број 2836/10 од 09.05.2011. године и Апелационог суда у Београду Кж1 број 3242/11 од 24.06.2011. године, у седници већа одржаној у смислу члана 422. став 3. ЗКП-а, дана 26.10.2011. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 610/11 од 05.10.2011. године подигнут против правноснажних решења Основног суда у Ваљеву К број 2836/10 од 09.05.2011. године и Апелационог суда у Београду Кж1 број 3242/11 од 24.06.2011. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Основног суда у Ваљеву К број 2836/10 од 09.05.2011. године, окривљени Б.М, оглашен је кривим због извршења кривичног дела увреде из члана 170. став 1. Кривичног законика и кривичног дела уништење и оштећење туђе ствари из члана 212. став 1. Кривичног законика, па му је изречена судска опомена. Решењем Апелационог суда у Београду Кж1 број 3242/11 од 24.06.2011. године, одбијене су, као неосноване жалбе окривљеног Б.М. и његовог браниоца, а првостепено решење је потврђено.

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости против ових решења, због повреде кривичног закона из члана 369. тачка 2. ЗКП-а у вези члана 104. став 3. КЗ-а, са предлогом да Врховни касациони суд уважењем захтева обустави поступак према окривљеном Б.М. због наступања релативне застарелости.

Врховни касациони суд је поступио у смислу члана 422. став 3. ЗКП-а и одржао седницу већа, у одсуству обавештеног Републичког јавног тужиоца, на којој је размотрио списе предмета са решењима против којих је захтев подигнут па је по оцени навода и предлога изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Врховни касациони суд налази да се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца неосновано указује да је првостепеним и другостепеним решењем, на штету окривљеног Б.М, повређен кривични закон из члана 369. тачка 2. ЗКП-а у вези члана 104. став 3. КЗ-а, са образложењем да се критични догађај десио 29.06.2007. године а да је решење којим је окривљеном због извршења кривичног дела увреде из члана 170. став 1. КЗ-а и кривичног дела уништење и оштећење туђе ствари из члана 212. став 1. КЗ-и изречена судска опомена, донето 09.05.2011. године, иако је 30.06.2009. године наступила релативна застарелост кривичног гоњења сходно одредби члана 103. тачка 7. КЗ-а, која предвиђа да се кривично гоњење не може предузети кад протекне две године од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора до једне године или новчана казна. Републички јавни тужилац налази

да се поднесак пуномоћника приватних тужилаца од 15.04.2008. године упућен првостепеном суду са циљем да поступајући судија закаже главни претрес, не може сматрати процесном радњом која је предузета ради откривања кривичног дела или ради откривања и гоњења учиниоца због извршења кривичног дела и да је с`тога погрешан закључак другостепеног суда да је предузимањем наведене радње прекинут ток застарелости кривичног гоњења.

Међутим, Врховни касациони суд налази да је изнети став Републичког јавног тужиоца неприхватљив из разлога што у конкретном случају упућивање поднеска пуномоћника приватних тужилаца са предлогом да се закаже главни претрес представља делатност - процесну радњу овлашћеног процесног субјекта која је предузета ради утицања на ток и окончање кривичног поступка при чему је основ наведене радње одређен у процесном закону, те се истом прекида рок застарелости кривичног гоњења који од њеног предузимања почиње да тече изнова.

Основ за предузимање наведене радње пуномоћника приватних тужилаца предвиђен је одредбом члана 171. ЗКП-а која под поднеском подразумева захтеве, предлоге, пријаве, молбе, тужбе, жалбе, приговоре и друга саопштења процесних субјеката које странке и други учесници у поступку упућују органима пред којима се води поступак. Управо коришћењем ове законске могућности је поднет поднесак пуномоћника приватних тужилаца којим се од првостепеног суда тражи заказивање главног претреса, искључиво ради утицања на ток и окончање поступка због процесне неактивности суда - судије и поступања супротно одредби члана 439. став 2. ЗКП-а која га обавезује да, након претходног испитивања приватне тужбе, достави оптужбу окривљеном, одмах закаже главни претрес а ако главни претрес не закаже у року од месец дана од дана пријема приватне тужбе о разлозима обавести председника суда који ће предузети мере да се главни претрес што пре одржи, на који начин се штити једно од начела кривичног поступка из члана 16. став 1. ЗКП-а да је дужност суда да поступак спроведе без одуговлачења.

Наведено поступање пуномоћника приватних тужилаца по оцени овога суда поред осталог предузето је и у циљу остварења права на правично суђење, односно суђење у разумном року које је гарантовано чланом 32. Устава Републике Србије и чланом 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода и има карактер процесне радње која је била једина на располагању приватним тужиоцима у циљу подстицања суда на ефикасније и делотворније поступање у одлучивању о њиховим правима.

Пошто је наведени поднесак пуномоћника приватних тужиоца имао карактер процесне радње којом је прекинут ток застарелости кривичног гоњења, то није дошло до наступања релативне застарелости кривичног гоњења, те се самим тим поднетим захтевом неосновано указује да је оспореним решењима на штету окривљеног повређен кривични закон из члана 369. тачка 2. ЗКП у вези члана 104. став 3. КЗ.

Оценивши, из изнетих разлога да је захтев за заштиту законитости неоснован, Врховни касациони суд је, на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и члана 424. ЗКП-а, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,

Председник већа-судија,

Весна Веселиновић, с.р.

Бата Цветковић, с.р.